

Yargıtay 12. Ceza Dairesi E.2024/1450 K.2026/4016 (20.04.2026)

Karar metni, resmî karar arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

12. Ceza Dairesi 2024/1450 E. , 2026/4016 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ :Ceza Dairesi

SAYISI : 2022/2900 E., 2023/2321 K.

SUÇ : Verileri hukuka aykırı olarak verme veya ele geçirme

HÜKÜM : Beraat

TEBLİĞNAME GÖRÜŞÜ : Bozma

İlk Derece Mahkemesince verilen hükme yönelik istinaf incelemesi üzerine Bölge Adliye Mahkemesi tarafından verilen kararın; bölge adliye mahkemesi Cumhuriyet savcısı tarafından temyizi üzerine yapılan ön inceleme neticesinde 5271 sayılı CMK'nın 298/1. maddesindeki temyiz isteminin reddini gerektirir bir durumun bulunmadığı tespit edilmekle, işin esasına geçildi, gereği düşünüldü:

I. HUKUKİ SÜREÇ

İlk Derece Mahkemesince sanığın verileri hukuka aykırı olarak verme veya ele geçirme suçundan 5237 sayılı TCK'nın 136/1, 137/1-a, 53/1-2-3, 58/6. maddeleri gereğince 3 yıl hapis cezası ile cezalandırılmasına, hak yoksunluklarına, hapis cezasının ikinci kez mükerrirlere özgü infaz rejimine göre çektirilmesine karar verilmiştir.

Sanığın istinaf başvurusu kapsamında Bölge Adliye Mahkemesince dosya üzerinden yapılan istinaf incelemesi sonunda, İlk Derece Mahkemesinin kararının kaldırılması ile sanığın 5271 sayılı CMK'nın 223/2-a maddesi gereğince beraatine karar verilmiştir.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca, temyiz isteminin kabulü ile hükmün bozulmasına karar verilmesi görüşünü içeren Tebliğname ile dava dosyası Daireye tevdi edilmiştir.

II. TEMYİZ SEBEPLERİ

Bölge adliye mahkemesi Cumhuriyet savcısının temyiz sebepleri; 5271 sayılı CMK'nın 280/1-g maddesi gereğince duruşma açılmadan karar verilmesinin hukuka aykırı olduğuna ve sanığın üzerine atılı suçun unsurlarının oluşması nedeniyle beraat kararının bozulması gerektiğine ilişkindir.

III. OLAY VE OLGULAR

İlk Derece Mahkemesince, dosyada mevcut belge ve bilgiler, soruşturma ve kovuşturma evrelerinde alınan beyanlarla birlikte dikkate alınarak yapılan değerlendirmede; tapu müdürlüğünde çalışan sanığın çalıştığı kurumun sisteminden, boşandığı eşi olan mağdurun tapu bilgilerini sorgulayıp ele geçirdikten sonra, ekran görüntüsü alıp mağdura gönderdiği gerekçesiyle sanık hakkında 5237 sayılı TCK'nın 136/1 ve 137/1-a maddeleri uyarınca verileri hukuka aykırı olarak verme veya ele geçirme suçundan mahkûmiyet kararı verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesince; sanığın evlilik birliği içerisinde edinilmiş mal varlığı üzerindeki aile konutu şerhinin devam edip etmediği ve taşınmazın satılıp satılmadığını öğrenmek için sorgulama yaptığını ve mağdur dışında kimse ile paylaşmadığını belirtir savunması da dikkate alındığında, sonradan şikâyetinden vazgeçen mağdura ait tapu kayıtlarını ... ekranından sorgulayıp ekran çıktısını sadece mağdura gönderen, bunun dışında söz konusu

kayıtları üçüncü kişi ya da kişilerle paylaşmayan veya çoğaltarak dağıttığına ilişkin hakkında bir iddia ileri sürülme- yen sanığın, evlilik birliği sürecinde elde edilen mallarda hak sahibi olabileceği ve hak sahibi olduğunu düşündüğü taşınmaz kayıtlarını sorgulama amacıyla hareket ettiği ve dolayısıyla hukuka aykırı hareket etme bilinci ile davranmadığı kabul edilerek beraatine karar verilmiştir.

IV. GEREKÇE VE KARAR

Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 06.11.2024 tarihli ve 2022/8-328 Esas, 2024/339 Karar sayılı kararında da belirtildiği üzere, İlk Derece Mahkemesince kabul edilen maddi olayın gerçekleşme biçimi değiştirilmeden ve yeni bir delil araştırmasına gidilmeksizin, dosyada mevcut delillerin yeniden değerlendirilmesi suretiyle suçun unsurlarının oluşmadığı sonucuna ulaşılması hâlinde Bölge Adliye Mahkemesince 5271 sayılı CMK'nın 280/1-a ve 303/1-a maddeleri uyarınca duruşma açılmaksızın beraat kararı verilebileceği, somut olayda da Bölge Adliye Mahkemesince İlk Derece Mahkemesinin maddi vakıaya ilişkin kabulü değiştirilmeden, dosyada mevcut deliller değerlendirilmek suretiyle sonuca ulaşıldığının anlaşılması karşısında, 5271 sayılı CMK'nın 280/1-g maddesi uyarınca duruşma açılarak delillerin tartışılması gerektiği yönündeki Tebliğname görüşüne iştirak olunmamıştır.

Yargıtay Ceza Genel Kurulu Gümrük ve Ticaret Bölge Müdürlüğünde memur olarak çalışan sanığın, kurumu tarafından kendisine verilen kullanıcı şifresi ile Kimlik Paylaşım Sistemi'ne erişim sağlayarak, dönemin İçişleri Bakanı olan katılanın kimlik ve adres bilgilerine bakması şeklindeki eyleminin suç teşkil edip etmediği, ettiğinin kabulü hâlinde, eyleminin verileri hukuka aykırı olarak verme veya ele geçirme suçunu mu yoksa özel hayatın gizliliğini ihlal suçunu mu oluşturduğunun ve sanığın işlediği fiilin suç oluşturduğu konusunda haksızlık yanlgısı ile hareket edip etmediğinin belirlenmesine ilişkin uyuşmazlıkla ilgili olarak verdiği 21.06.2023 tarihli ve 2021/12-384 Esas, 2023/367 Karar sayılı kararında, "... sanığa sistemde kayıtlı kişilerin kimlik ve adres sorgulamalarını yapması için kullanıcı şifresinin çalıştığı kurum tarafından verilmesi, sisteme girmek için özel gayret sarf etmemiş olması, katılanın kamuya mal olan kişiliği nedeniyle kimlik ve adres bilgilerine kolaylıkla erişilebilmesi, sanığın merak saiki ile bu bilgileri sadece okumuş olup başkalarıyla paylaşmaması, ayrıca hukuka aykırı bir amaç gütmemesi ve ele geçirildiği iddia edilen kişisel verilerin kapsam ve niteliği ile sanığın hukuka aykırılık bilinciyle hareket etmediği yönündeki savunması birlikte değerlendirildiğinde; incelemeye konu olay görevin gereklerine uygun olmayan disiplin soruşturması gerektiren eylemin suç teşkil etmediği kabul edilmelidir... Ulaşılan sonuç karşısında sanığın eyleminin nitelendirilmesine ve işlediği fiilin suç oluşturduğu konusunda haksızlık yanlgısı ile hareket edip etmediğine ilişkin uyuşmazlık konuları değerlendirilmemiştir..." şeklindeki gerekçelerle uyuşmazlığa konu eylemi, disiplin soruşturması gerektiren ve suç teşkil etmeyen eylem olarak kabul etmiştir.

Bölge adliye mahkemesi ceza dairelerince verilen kesin nitelikteki kararlar arasındaki uyuşmazlığın giderilmesi istemine ilişkin Dairemizin 25.04.2024 tarihli ve 2022/7038 Esas, 2024/1950 Karar sayılı kararında ve bu kararla uyum gösteren Dairemizin 25.04.2024 tarihli ve 2023/219 Esas, 2024/1951 Karar sayılı kararında da, "... Dairemizce de benimsenen Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 21.06.2023 tarihli ve 2021/12-384 Esas, 2023/367 Karar sayılı kararındaki gerekçede de belirtildiği gibi ele geçirme başkasının hakimiyeti altında bulunan kişisel veriyi hukuka aykırı yollarla kendi hakimiyeti altına almakla gerçekleşir. Olayımızda ise sanık, kurumu tarafından kendisine verilen aparat ve şifre ile kendi hakimiyeti altında bulunan kişisel verilere ulaşmış ve bakmıştır. Sanığın kendi hakimiyeti altındaki bir veriye bakmaktan ibaret olan eyleminin ele geçirmek olarak kabul edilemeyeceği bu halin ilgili kurumun iç mevzuatı kapsamında disiplin soruşturmasına konu edilmesinin mümkün olduğu ancak TCK anlamında suç teşkil etmeyen eylem niteliğinde olduğu..." biçimindeki gerekçelerle kamu kurumlarında görev yapan ve görev yaptıkları

kuruma ait bilişim sistemindeki kişisel verilere hizmet gereği erişme yetkisi verilen kişilerin; görevlerinin kapsamına ve niteliğine göre hizmetin yerine getirilmesi ile hiçbir ilgisi bulunmadığı hâlde, merak, beğeni vb. saikler ya da farklı amaçlarla, sistemde yer alan kişisel verileri sorgulamak ve bu verilere salt duyu organları aracılığıyla vakıf olmaktan ibaret eylemlerinin, 5237 sayılı TCK kapsamında suç oluşturmayacağı değerlendirilmiştir.

Özetlenen yargı kararları göz önüne alındığında, dosya kapsamına göre sanığın, kendisine görevi gereği verilen şifre ile ... üzerinden eski eşi olan mağdurun tapu kayıtlarını sorgulayarak bu kayıtların çıktılarını mağdura göndermekten ibaret yargılama konusu eylemlerinde verileri hukuka aykırı olarak verme veya ele geçirme suçunun yukarıda belirtilen gerekçelerle yasal unsurlarının oluşmadığı anlaşılmıştır.

Yargılama sürecindeki işlemlerin usûl ve kanuna uygun olarak yapıldığı, aşamalarda ileri sürülen iddia ve savunmaların toplanan tüm delillerle birlikte gerekçeli kararda gösterilip tartışıldığı, yüklenen fiilin kanunda suç olarak tanımlanmadığının dava dosyası içeriğine uygun olarak kabul ve takdir kılındığı anlaşılmakla, Bursa Bölge Adliye Mahkemesi 10. Ceza Dairesinin kararında bölge adliye mahkemesi Cumhuriyet savcısı tarafından öne sürülen temyiz sebepleri ve 5271 sayılı CMK'nın 289/1. maddesi ile sınırlı olarak yapılan temyiz incelemesi sonucunda hukuka aykırılık görülmediğinden aynı Kanun'un 302/1. maddesi gereği, Tebliğname'ye aykırı olarak, oy birliğiyle TEMYİZ İSTEMİNİN ESASTAN REDDİ İLE HÜKMÜN ONANMASINA,

Dava dosyasının, 5271 sayılı CMK'nın 304/1. maddesi uyarınca Burhaniye 2. Asliye Ceza Mahkemesine, Yargıtay ilâmının bir örneğinin ise Bursa Bölge Adliye Mahkemesi 10. Ceza Dairesine gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE,

20.04.2026 tarihinde karar verildi.